

dosarul nr.1-80/2026
/2026300047/

/1-26036955-26-1-24032026/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

29 septembrie 2026
Rîșcani

orașul

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, judecător
grefier

ADOMNIȚA Maria
VRÎNCEANU Andreea

cu participarea:

procurorului
apărătorului inculpatului, avocat
inculpatului

FRUNZĂ Aliona
RUSU Victor
LITFIN Tudor

judecând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, în temeiul art.509 Cod de procedură penală, de la data de 24 martie 2026 până la 29 septembrie 2026, cauza penală de învinuire a lui:

Litfin Tudor *****număr de identificare *****, născut la
*****în satul ***** cetățean al Republicii Moldova, moldovean,
cu domiciliul înregistrat în satul ***** studii medii de specialitate,
supus serviciului militar, căsătorit, fără persoane la întreținere,
angajat în calitate de șofer la SAMU Drochia, nu dispune de grade
de dizabilitate, posedă limba română, anterior nu a fost judecat, nu
a fost în această cauză în stare de reținere sau arest,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal

c o n s t a t ă

Litfin Tudor, la 18 februarie 2026, aproximativ la ora 13:40, aflându-se în nemijlocita apropiere a automobilului de serviciu al poliției de model "*****" cu numărul de înmatriculare "*****" parcat pe traseul M-5, km 132, acționând intenționat, știind cu certitudine că angajatul Serviciului de patrulare SG-GL-FL-RȘ al Direcției patrulare Nord al IGP, Grigore Tighineanu, se afla în exercitarea funcției și,

potrivit prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul Penal, este persoană publică, având calitatea de agent constatatator și, în virtutea funcției deținute, exercitat sarcina de a efectua măsuri de prevenire și de constatare a infracțiunilor și contravențiilor atribuite conform legii, ignorând cerințele legale ale acestuia de a nu-i oferi careva recompense ilicite, urmărindu-și intenția sa criminală, folosind cuvinte și gesturi, i-a propus și ulterior, prin plasarea pe bancheta pasagerului din față a automobilului de serviciu, i-a dat angajatului de poliție Grigore Tighineanu mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă totală de 400 lei, pentru ca acesta să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu și să renunțe la retragerea plăcilor de înmatriculare de la automobilul condus de dânsul de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, în timpul documentării contravențiilor prevăzute de art. 229 alin.(2¹) și 229 alin.(3) din Codul Contravențional.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Litfin Tudor a comis infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal – corupere activă manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

La data de 20 martie 2026, la inițiativa apărătorului Rusu Victor, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Frunză Aliona și inculpatul Litfin Tudor, în prezența apărătorului, a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, prin care Litfin Tudor și-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

În conformitate cu art.504 alin.(2) Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror și învinuitul persoană fizică sau juridică care și-a exprimat acordul de a-și recunoaște vina și acceptă încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, quantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art.75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- categoria pedepsei: amendă;
- mărimea pedepsei convenite: 500 unități convenționale;
- modul de executare a pedepsei: potrivit prevederilor art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, potrivit cărora condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie și, în acest caz, se considera ca sancțiunea amenzii este executată integral.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

- voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;
- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Acest acord reflectă o evaluare complexă și echilibrată a circumstanțelor, menită să asigure o pedeapsă justă și proporțională în concordanță cu obiectivele legale și scopurile reparatorii ale sistemului de justiție penală.

Având în vedere lipsa oricăror obstacole, subsemnații au convenit asupra condițiilor prezentate anterior. Aceste condiții au fost acceptate în mod reciproc în întregime. Nu există nicio altă înțelegere între procuror, învinuit și apărătorul acestuia în afara celor menționate în acord. Toate detaliile sunt cuprinse pe deplin în acest document oficial. Prin semnături, subsemnații confirmă că au luat cunoștință, au înțeles și au acceptat în mod conștient prevederile și consecințele acordului.

Acordul de recunoaștere a vinovăției a fost confirmat și aprobat de procurorul ierarhic superior, în mod oficial, în temeiul prevederilor legale corespunzătoare.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Litfin Tudor a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, a solicitat acceptarea acestuia declarând că își recunoaște vina, acceptă încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. A solicitat examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Apărătorul și procurorul au susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, au solicitat acceptarea acestuia cu examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Ascultând participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că din probele administrate la urmărirea penală reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost depus cu respectarea prevederilor art.504 - 506 Cod de procedură penală și, consideră posibilă examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Inculpatul Litfin Tudor, în ședința de judecată, fiind audiat, sub jurământ, a declarat că înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția integral, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheia și a explicat că: la data de 18 februarie 2026, împreună cu soția a fost în vizită la copii săi în mun. Bălți, cu automobilul de model ”*****”. La întoarcere, a fost stopat de un echipaj de poliție, a fost tras pe dreapta prin intermediul girofarului. Colaboratorii de poliția i-au solicitat

actele la control și i-au comunicat că este expirat raportul tehnic în privința mașinii. Când a verificat, într-adevăr era expirat. Colaboratorii de poliție i-au spus că îi va fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție și că îi vor fi scoase plăcuțele de înmatriculare. S-a apropiat de un colaborator de poliție care era afară pentru a discuta iar acesta i-a spus să se apropie de colaboratorul de poliție ce se află în mașina de serviciu. S-a apropiat de mașina de serviciu și, pentru a nu-i fi scoase plăcuțele de înmatriculare i-a propus colaboratorului de poliție suma de 400 lei pe care le-a și transmis. Colaboratorul de poliție i-a spus să meargă la mașină și să aștepte, după aproximativ 30 minute, s-a apropiat din nou de mașina de poliție pentru a afla care este situația la ce colaboratorul de poliție i-a spus că se apropie un alt echipaj care va documenta cazul de corupere. A venit un alt echipaj de poliție, a documentat cazul, plăcuțele de înmatriculare i-au fost scoase, i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, a achitat amenda și plăcuțele de înmatriculare i-au fost întoarse. Când a oferit cei 400 lei, colaboratul de poliție i-a spus ceva dar el nu a auzit bine. Îi pare rău de cele comise.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se încredințează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, prezentate de procuror și acceptate de inculpat și anume:

- declarațiile martorului Tihineanu Grigore (f.d.27);
- declarațiile martorului Popovici Serghei (f.d.25);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 februarie 2026 (f.d.8-13);
- copia procesului verbal cu privire la contravenție (f.d.18a);
- procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 27 ianuarie 2026 (f.d.35-37);

La caz, instanța de judecată reține că articolul 325 alin.(1) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

Litfin Tudor, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal – corupere activă pe semnele: oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

În conformitate cu art.509 alin.(2) Cod de procedură penală, la examinarea acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța trebuie să constate dacă inculpatul:

- 1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit;
- 2) recunoaște vinovăția;
- 3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului;
- 4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, condițiile de inițiere și încheiere și conținutul acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele au fost săvârșite de inculpatul Litfin Tudor, din probele administrate prezentate de procuror și acceptate de inculpat, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.325 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de judecată a constata că inculpatul Litfin Tudor a înțeles pentru ce infracțiune este învinuit, și-a recunoscut vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; a înțeles consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Conform art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, quantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției și anume – amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

La stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, în conformitate cu prevederile art.509¹ alin.(4) Cod de procedură penală, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Sanctiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Reieșind din prevederile art.16 alin.(2), infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

În condițiile art.80 alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime din limitele pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, se stabilesc noile limite ale pedepsei sub formă de amendă care sunt de la 333,34 la 1000 unități convenționale.

Reieșind din prevederile art.64 alin.(3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale, (...).

Prin prisma art.75-78 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din conținutul acordului de recunoaștere a vinovății reiese că acesta a fost formulat luându-se în considerare în timpul negocierilor: voința învinutului de a coopera la efectuarea urmăririi penale, recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată, natura și gravitatea acuzației înaintate, pericolul public prezentat de învinuit, interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse, comportamentul învinutului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În contextul celor enunțate supra, instanța ajunge la concluzia că individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și art.34 alin.(3) Cod penal și au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite

și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa și executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin acordul de recunoaștere a vinovăției și în ședința de judecată, inculpatul Litfin Tudor a declarat că este de acord să i se aplice pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale.

În contextul celor enunțate supra, instanța de judecată admite acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 20 martie 2026, la inițiativa apărătorului Rusu Victor, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Frunză Aliona, inculpatul Litfin Tudor și apărătorul acestuia, avocatul Rusu Victor.

Conform art.64 alin.(3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Reieșind din prevederile art.16 alin.(2), infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Instanța explică inculpatului că, prin prisma art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Totodată, instanța aduce la cunoștință inculpatului că, reieșind din prevederile art.64 alin.(5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a

prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Reieșind din prevederile art.509¹ alin.(5) și (6) Cod de procedură penală, (5) Dispozitivul sentinței trebuie să conțină informațiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța, la pronunțarea sentinței, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanța poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie. (6) La adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze și chestiunile menționate la art.397 și 398.

În conformitate cu art.395 alin.(1) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate:

- 1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;
- 2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală;
- 3) categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoră să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței;
- 4) dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinței se afla în stare de arest;
- 5) dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă;
- 6) obligațiile puse în seama condamnatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Prin prisma art.397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă:

- 1) hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei;
- 3) hotărârea cu privire la corpurile delictive;
- 4) hotărârea cu privire la măsurile de ocrotire;
- 4¹) hotărârea cu privire la secretizarea anumitor părți ale sentinței;
- 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;

6) dispoziția referitoare la procedura și termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinței, după caz.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Litfin Tudor nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Litfin Tudor.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să

mai cuprindă: hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.

Prin prisma art.509¹ alin.(7) Cod de procedură penală, dacă acordul de recunoaștere a vinovăției a fost admis, iar părțile nu au încheiat o tranzacție de mediere sau împăcare cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.

În cauza penală, nu a fost înaintată acțiune civilă

Corpurile delictelor.

În conformitate art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delictelor.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpurile delictelor sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 20 februarie 2026, a fost recunoscute drept corpurile delictelor și anexat la materialele cauzei penale: 4 bancnote cu nominalul de 100 lei (f.d.14).

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 23 februarie 2026, cu acordul acuzatorului de stat, s-a dispus transmiterea spre păstrare și administrare către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale a mijloacelor financiare în sumă totală de 400 lei care au fost depistați și ridicați în cadrul cercetării la fața locului din 18 februarie 2026, a automobilului de model "*****" cu numărul de înmatriculare "*****", care se afla în or. Rîșcani, care au fost împachetați într-un plic sigilat cu sigila "Poliția MD" nr. 2025-3446-000000130 a Inspectoratului de Poliție Rîșcani, care au fost recunoscuți în calitate de corp delict pe cauza penală cu nr.2026300047, în baza ordonanței organului de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani (f.d.24).

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 23 februarie 2026, a fost recunoscute drept corpurile delictelor și anexat la materialele cauzei penale: un disc de tip CD-R, pe care este stocată o secvență video din data de 18 februarie 2026 (f.d.38).

În ședința de judecată procurorul a solicitat în temeiul art.106 Cod penal, confiscarea mijloace bănești în cuantum de 600 (șase sute) lei, cu trecerea forțată și

gratuită în folosința și proprietatea statului iar suportul informațional CD-R să fie păstrat în continuare la materialele cauzei penale.

Inculpatul, în ședința de judecată, recunoscând fapta incriminată, a recunoscut și faptul că a oferit și respectiv a dat bani angajaților serviciilor de patrulare, ce nu li se cuvin în sumă de 400 (patru sute) lei.

Prin prisma art.162 alin.(1) pct. 1) - 5) Cod penal, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului (...), 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

În conformitate cu art.106 alin.(1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În condițiile art.106 alin.(1) și (2) lit. a) Cod penal și art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, corpurile delictelor – mijloacele bănești în sumă totală de 400 (patru sute) lei care, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 23 februarie 2026, cu acordul acuzatorului de stat, au fost transmise spre păstrare și administrare către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale a mijloacelor financiare (f.d.24), după rămânerea definitivă a sentinței, urmează a fi confiscate în proprietatea statului.

Corpul delict – un disc de tip CD-R, pe care este stocată o secvență video din data de 18 februarie 2026, anexat și păstrat în cauza penală, în condițiile art.162

alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, rămâne în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare în cauza penală.

Conform art.75-78, 80, 106, 162 și 325 alin.(1) Cod penal, în conformitate cu art.341, 384, 395, 397, 398, 504-506, 509, 509¹, 509² Cod de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 20 martie 2026, la inițiativa apărătorului Rusu Victor, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Frunză Aliona și inculpatul Litfin Tudor, cu participarea apărătorului Rusu Victor, prin care inculpatul Litfin Tudor și-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum și forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Litfin Tudor se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și, cu aplicarea art.80 Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Inculpatului Litfin Tudor este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, în caz contrar, amenda trebuie achită, în mod benevol, în termen de 30 (treizeci) de zile de la data stabilirii ei. Dacă amenda nu se achită în decursul a 30 (treizeci) de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare și documentul executoriu va fi trimis executorului judecătoresc pentru încasarea silită a amenzii.

Corpurile delictive:

- mijloacele bănești în sumă de 400 (patru sute) lei, în 4 bancnote cu nominalul a câte 100 lei, recunoscute drept corpuri delictive prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 20 februarie 2026 și transmiterea spre păstrare și administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 23 februarie 2026, după rămânerea definitivă a sentinței, urmează a fi confiscate cu trecerea gratuită în folosul statului;

- un disc de tip CD-R, pe care este stocată o secvență video din data de 18 februarie 2026, recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 23 februarie 2026, după rămânerea definitivă a sentinței, de lăsat în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde cu originalului, judecător
Maria

ADOMNIȚA